

Eva-Lena Ahlqvist

Arbete eller kapital? Skattesystemet borde
premiera bådadera

Arbete eller kapital? Aldrig har det varit svårare att faktiskt avgöra vad som är vad och aldrig har heller skillnaden i skatt varit större än nu. Den kraftigt ökade spänningen mellan lägsta skatt på kapitalinkomster och högsta skatt på arbete ställer frågan på sin spets.

Syftet med den här artikeln är att ge fakta om hur skatterna på arbete respektive kapital fungerar, hur mycket pengar de inbringar och en kort historik om bakgrunden. Samt att diskutera vilka som är de största problemen och hur de skulle kunna åtgärdas.

För 100 år sedan var det muskler mot maskiner; i dag är det ofta hjärnor som är både en del av kapitalet och arbetskraften i ett företag. Det är ett kapital som kan gå ut genom dörren för att aldrig komma tillbaka och ett arbete som inte är enkelt att mäta. Den internationella konkurrensen gäller både investeringar och spetskompetens. Hur beskattar man sådant på ett både rättvist och tillväxtfrämjande sätt? Hur skärper man konkurrenskraften och får samtidigt skatteintäkter till växande behov?

Dessutom hotas svenska skattebaser av förslag att vinster ska beskattas, inte där produkter utvecklas, utan där de säljs. Det gynnar inte ett land med stora exportföretag och liten befolkning. Frågan behandlas närmare i Krister Anderssons kapitel.

Till detta kommer att Sverige har en befolkningsutveckling där både andelen barn och andelen äldre växer snabbare än befolkningen i normalt förvärvsaktiv ålder. Färre ska försörja och ta hand om allt fler både med sina skatter och sin arbetskraft. Det är också ett starkt skäl till att det behövs ett mycket smartare skattesystem.

Reformen 1990–1991 gav sundare drivkrafter

Skattereformen 1990–1991 syftade till att både arbete och sparande skulle löna sig bättre. Med breddade skattebaser (färre avdrag och slopade skattefria förmåner) kunde skattesatserna sänkas kraftigt på både arbetsinkomster och bolagsvinster. I stället ökades skatterna på konsumtion och boende.

Kapitalinkomster hade tidigare lagts på toppen av inkomsten och beskattats med upp till 87 procent när marginalskatten var som högst. Nu skulle de beskattas i ett eget skatteslag med 30 procents skatt. När sparande skulle löna sig blev det också dyrare att låna; ränteavdragets värde sänktes i ett slag från 50 till 30 procent.

Bolagsskattesatsen nästan halverades till 30 procent samtidigt som basen breddades.

Arbetsgivaravgifterna sänktes också till närmare 30 från 38,97 procent. Marginalskatterna hade länge varit höga även på låga inkomster. Från och med 1991 skulle de flesta bara behöva betala kommunalskatten på cirka 30 procent. De högsta inkomsterna belades dock med ytterligare 20 procent i statlig inkomstskatt. Gränsen för vilka som skulle betala den högre marginalskatten skulle justeras upp varje år med inflationen plus 2 procentenheter för att inte fler skulle omfattas när lönerna steg.

Att ingen skulle behöva betala mer än hälften av en inkomstökning i inkomstskatt var avgörande för att det skulle bli en blocköverskridande skattereform. När Socialdemokraterna vek sig för ett sent krav från LO om 55 procents marginalskatt vägrade Folkpartiet (nuvarande Liberalerna) att

gå med på det. Resultatet blev att fler i stället fick betala den 20-procentiga statliga skatten och att låginkomsttagare fick ett ökat grundavdrag. Den krångligt konstruerade "LO-puckeln" som sänkte genomsnittsskatten för låginkomsttagare höjde deras marginals katt.

Skatten på låga arbetsinkomster har sänkts

Skatten på låga inkomster har sänkts rejält sedan dess – för förvärvsarbetande genom jobbskatteavdraget (egentligen en statlig skattereduktion) som började införas 2007 och för ålderspensionärer med upprepade höjningar av grundavdraget från och med 2009.

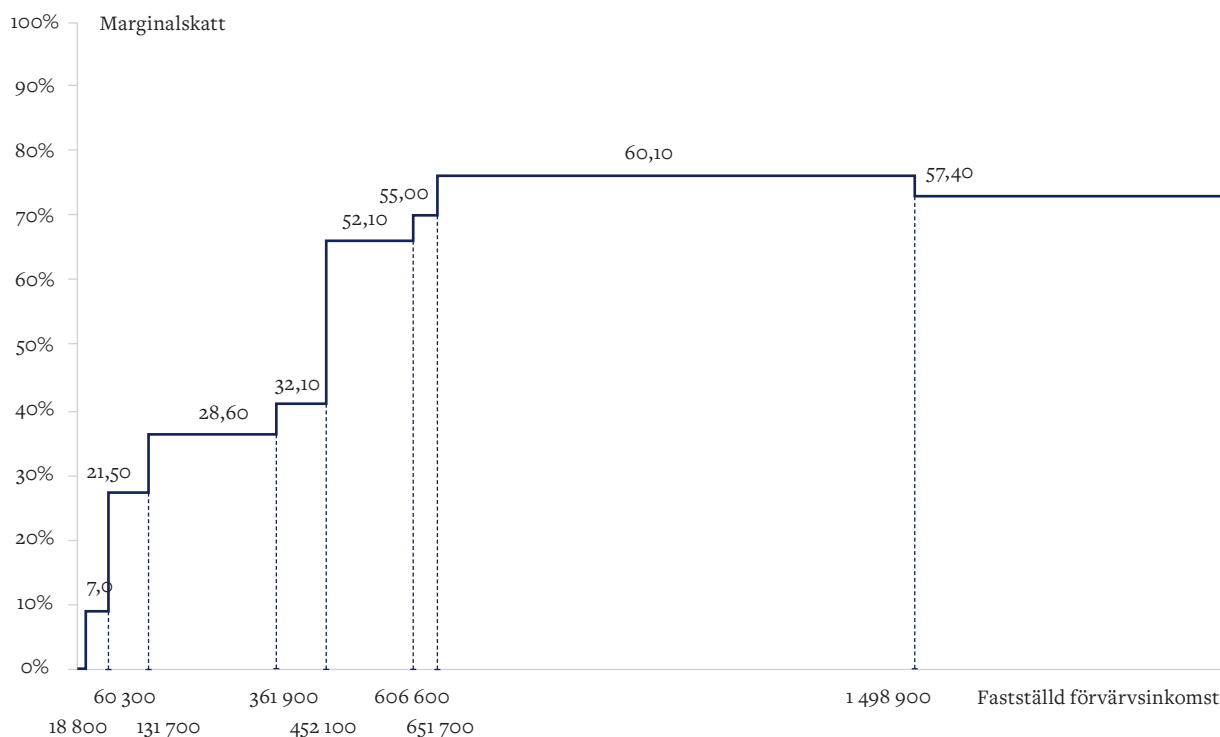
Jobbskatteavdraget har (fram till 2016 års avtrappning) betydligt sänkt skatt för alla som arbetar. Det har gett relativt mest till personer med låg- och

medellön. Högsta jobbskatteavdrag 2018 för den som är född 1953 eller senare och har genomsnittlig kommunalskatt är 27 190 kronor. Det kan ses som en ersättning för att det både kostar och kostar på att arbeta. Resor till arbetet upp till 11 000 kronor per år är exempelvis inte avdragsgilla.

Jobbskatteavdraget har också sänkt tröskeln något för att gå från bidrag eller socialförsäkring till arbete. Och ökat de ekonomiska drivkrafterna att arbeta efter 65 år, då jobbskatteavdraget blir både högre och begripligare: 20 procent på de första 100 000 kronorna i lön och 5 procent på ytterligare arbetsinkomst upp till 300 000 kronor. Alltså som mest 30 000 kronor.

För dem som är yngre är jobbskatteavdraget närmast obegripligt krångligt konstruerat. Vill man få människor att arbeta mer är det bra om de förstår vad de tjänar på det.

Diagram 1 Marginalskatten beskattningsåret 2017

Källa: Uppgifterna kommer från Skatteverket

Men skatten på kompetens har höjts

Skatten på högre arbetsinkomster har utvecklats i motsatt riktning. Först höjdes den statliga inkomstskatten till 25 procent 1995 som en tillfällig värnsskatt i budgetsaneringen efter 1990-talskrisen. När den egentligen skulle slopas ersattes den i stället med en 5-procentig skatt på inkomster ovanför en högre skiktgräns. Borgerliga partier har flera gånger gått till val på att ta bort denna så kallade värnsskatt, men har låtit bli när de väl har haft makten, trots att forskning har visat att ett slopande inte skulle minska skatteintäkterna.¹

I stället valde alliansregeringen att höja skiktgränserna lite mer än regelverket kräver, så att färre skulle få hög marginalskatt. Den rödgröna regeringen har gjort tvärtom och höjt skiktgränserna mindre än regelverket föreskriver. Då blir det fler som får hög marginalskatt.

Regeringen valde dessutom att trappa ned jobbsskatteavdraget till noll för högre inkomster från och med 2016. Det höjde den högsta marginalskatten från drygt 57 till över 60 procent.

De ökade grundavdragen för pensionärer har även höjt deras skiktgränser för statlig inkomstskatt. Äldre högingkomsttagare beskattas därmed lindrigare än yngre.

Men även de förlorar sitt jobbsskatteavdrag om de arbetar för mycket.

Arbete är den viktigaste skattebasen

År 2018 beräknas Sverige ta in 2 000 miljarder kronor i skatt totalt för hela den offentliga sektorn. Cirka 60 procent av det är skatt på arbete. 12 procent är skatt på kapital. Resterande 28 procent är skatt på konsumtion. Även det kan i teorin ses som en skatt på arbete.

Men all skatt på arbete är inte skatt på arbete. Kommunal skatt och statlig inkomstskatt tas även ut på pensioner och ersättning från socialförsäkringar.

Kommunal skatten är den ojämförligt största skatten, eftersom den beskattar alla inkomster

ovanför ett grundavdrag som varierar mellan 13 400 kronor och 35 100 kronor.² Näst störst är arbetsgivaravgifter, egenavgifter och särskild löneskatt, som beräknas på hela bruttolönen utan grundavdrag.

Arbetsgivaravgifterna tas ut med 31,42 procent på lönesumman. En del är förmånsgrundande, annat är ren skatt. En dryg tredjedel av allas avgifter kallas allmän löneavgift och är en ren skatt på 10,72 procent. En ökad andel av återstoden är också ren skatt eftersom taken i socialförsäkringarna inte har höjts i takt med inkomstutvecklingen. På inkomster över intjänandetaket för allmän pension (8,07 inkomstbasbelopp, 504 375 kronor 2018) är allt skatt.

På verkliga arbetsinkomster ger arbetsgivaravgifterna ungefär lika mycket som kommunal skatten. Arbete beskattas mycket hårdare än pension.

Den statliga inkomstskatten – de höga marginalskatterna – ger 3 procent av skatteintäkterna. Arbetsgivaravgifterna omfördelar mycket mer än så.

Arbete är den ojämförligt största och ojämförligt viktigaste skattebasen. Vill man ha stora skatteintäkter är det klokt att utforma skatten så att skattebetalarna vill arbeta mer och inte mindre.

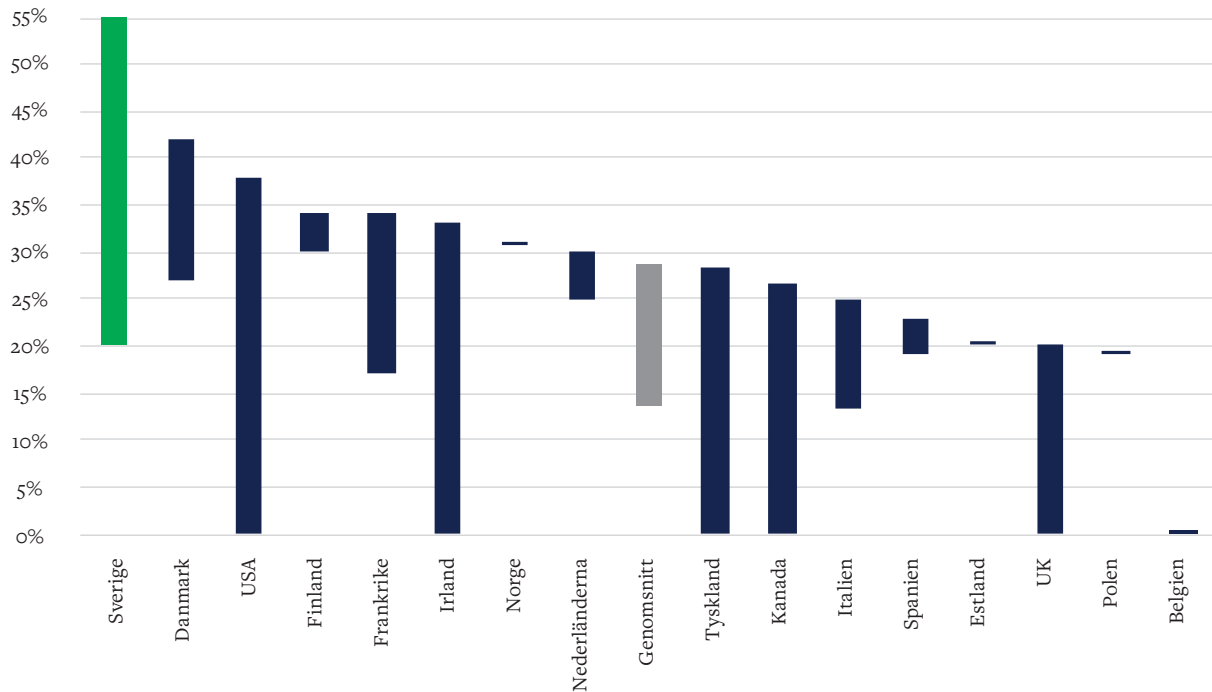
34 procent är en magisk gräns

I dag beskattas arbete med upp till drygt 60 procents marginalskatt i inkomstskatteskalen. Samtidigt är det brist på utbildad personal i många olika yrken. Sveriges kommuner och landsting (SKL) mår upp stora behov av utbildade lärare, förskollärare, vård- och omsorgspersonal och höjda kommunal skatter för att möta befolkningsutvecklingen. Konjunkturinstitutet hör till dem som instämmer i behovet av ökade skatteintäkter.

Sverige behöver både fler som arbetar och fler arbetade timmar. Och faktiskt även fler högingkomsttagare – både för det arbete de utför och för de skatter de skulle betala.

Staten tjänar på att människor arbetar. ”Vi tar 63 öre av varje krona”, sa Anders Borg (M) ofta när han var finansminister för att visa hur viktigt det är att människor arbetar.

Diagram 2 Beskattning av kapitalvinster i Sverige och omvärlden

Kapital är rörligt och kräver konkurrenskraftig beskattning. Kapitalinkomstskatter är svåra att jämföra men Sverige ligger inte lågt jämfört med andra länder. Diagrammet visar spannet mellan högsta och lägsta effektiva skattesats på kapitalvinster.

Källa: Skeppsbron Skatt, 2018

Ju högre inkomst, desto större vinst för stat, kommun och landsting.

Ju högre marginalsatt, desto större del av en inkomstökning går till andra än den som arbetar. Om den som har 60 procent marginalsatt tjänar 1 000 kronor extra får staten 600 kronor i inkomstskatt och 314 kronor i arbetsgivaravgifter. Summa 914 kronor. Den som jobbar får 400. Är marginalsatten 50 procent blir det ändå inte hälften kvar. Den arbetande får visserligen 500 kronor av tusenlappen. Men staten får 814 kronor.

Vid 34 procent marginalsatt får den som jobbar behålla 660 kronor av en tusenlapp i lön. Inkomstskatten blir 340 kronor och arbetsgivaravgifterna drygt 310 kronor. Först vid så låg marginalsatt tjänar den som arbetar lika mycket som staten på en löneökning.

Skatten på kapital har sänkts

Att kapitalet är rörligt och inte kan beskattas alltför högt är en etablerad insikt. Det är ett skäl till att skattesatserna har fortsatt att röra sig nedåt efter skattereformen. Bolagsskatten har sänkts från 30 till 22 procent. Ytterligare sänkning är aviserad ner mot 20,6 procent.

Arvsskatten och förmögenhetsskatten har slopats. Det var skatter som gav små intäkter i förhållande till de skador de orsakade.

Ägarskatterna har också sänkts. De så kallade 3:12-reglerna, som tillkom i skattereformens slutskede för att skilja ut vad som skulle vara kapitalinkomst respektive arbetsinkomst för fåmansföretagare, har ändrats flera gånger och de flesta av ändringarna har gjort reglerna mer attraktiva.

Arbete eller kapital? Skattesystemet borde premiera bådadera

Tabell 1 Fysiska personers inkomst av kapital, beskattningsåren 1991-2016, mdkr

År	Netto ränta/ utdelning	Kapitalförlust	Netto kapitalvinst	Summa inkomst av kapital	Nettoskatt på inkomst av kapital
1991	-36,7	-3,3	38,4	1,7	-0,7
1992	-38,1	-4,1	15,0	-24,0	-6,5
1993	-36,2	-5,5	14,1	-22,8	-6,2
1994	-35,0	-6,5	32,3	-3,1	-0,3
1995	-28,1	-4,9	16,6	-11,8	-3,1
1996	-24,6	-4,6	37,7	12,7	4,2
1997	-17,9	-4,2	55,1	36,7	11,3
1998	-19,2	-4,5	59,6	39,9	12,7
1999	-15,1	-3,3	99,3	83,5	25,2
2000	-13,8	-5,7	127,2	112,7	34,1
2001	-18,7	-11,7	59,1	40,0	13,0
2002	-22,6	-12,0	40,8	17,9	6,2
2003	-25,7	-9,7	46,4	20,3	6,7
2004	-22,8	-7,1	61,1	38,0	11,8
2005	-19,4	-4,8	94,9	75,1	22,6
2006	-6,5	-4,2	130,2	123,2	37,1
2007	-4,7	-4,2	168,2	163,1	49,3
2008	-7,8	-11,3	90,5	82,3	26,1
2009	-5,0	-7,1	86,9	81,6	25,2
2010	0,0	-5,6	113,9	113,5	34,4
2011	-13,7	-7,7	106,9	92,8	28,6
2012	-6,6	-6,7	96,7	89,5	27,6
2013	-4,6	-6,0	111,9	106,7	32,9
2014	13,0	-5,0	147,3	159,6	48,0
2015	33,5	-4,7	197,7	230,5	69,1
2016	41,4	-4,4	177,1	218,5	72,1

Källa: Uppgifterna kommer från Skatteverkets underlag från inkomstbeskattningen

Beskattning av utdelning på kvalificerade aktier har sänkts från 30 till 20 procent. Andra onoterade aktier har fått en skattesats på 25 procent.

Kapital är förenat med risk, men alla förluster och alla ränteutgifter får inte dras av fullt ut.

Kapitalinkomstskatten är inte heller låg i jämförelse med andra länder. Sverige tar skatt från första

kronan och lika mycket oavsett hur långa innehav det gäller.

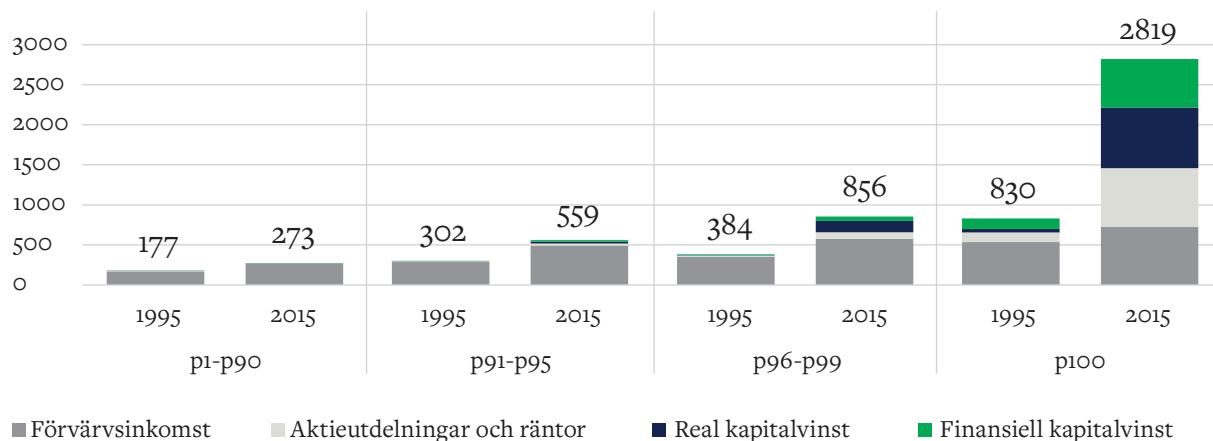
Inte bara skadliga skatter har sänkts. Fastighets- skatten för småhus, som är en av de mest stabila och inte konkurrensutsatta skattebaserna, har ersatts med en begränsad kommunal fastighetsavgift. Trots namnet är det en skatt och den går fortfarande i

Diagram 3 Kapitalinkomsterna har haft en avgörande betydelse för ökade inkomstskillnader

Bruttoinkomstens sammansättning, fasta priser

Källa: Finansdepartementet

Tusentals kronor p = inkomstpercentil

huvudsak till staten. Skillnaden är att den har sänkts till 0,75 procent av taxeringsvärdet och har ett lågt tak, 7 687 kronor i deklarationen 2018. Det gör den förutsägbar i motsats till den tidigare skatten.

Men det gör också att den har blivit regressiv i stället för progressiv genom att den beskattar billiga fastigheter relativt sett hårdare än dyra. Värdet på både villor och bostadsrätter har också stigit kraftigt efter förändringen.

Kapitalinkomsterna har ökat

Många oroar sig för ökade klyftor. Med det menar de oftast att privatpersoners kapitalinkomster har ökat. Den taxerade inkomsten av kapital var 1,7 miljarder kronor 1991, det första året med den nya skatten. Därefter var det negativa siffror till och med 1995; utgiftsräntorna var höga under 1990-talskrisen, bostäder såldes med förlust, företag gick omkull.

Sedan har kapitalinkomsterna gått upp och ned med konjunkturen men trendmässigt uppåt.

Ränteavdragen är den stora minusposten i kapitalbeskattningen; de var högst 2012 med 110 miljarder kronor. År 2016 var de 76 miljarder kronor.

Kapitalvinsterna varierar med utvecklingen av

börskurser och bostadspriser – förlusterna likaså.

Att Finansdepartementet funderar över inkomstfördelningen stod klart på ett seminarium som riksdagens skatteutskott ordnade den 1 februari 2018. Statssekreterare Leif Jakobsson (S) visade att kapitalinkomsterna har ökat kraftigt mellan 1995 och 2015. Åren verkar valda med omsorg: 1995 led Sverige fortfarande av sviterna av 1990-talskrisen, 2015 var kapitalinkomsterna högre än 2016.

Enligt Skatteverkets statistik gick kapitalinkomsterna med 12 miljarder kronor i underskott 1995; staten fick inte in någon skatt alls utan fick betala ut 3 miljarder kronor i skattereduktion. 2015 var kapitalinkomsterna däremot på topp med 230 miljarder kronor och skatt på 69 miljarder kronor.

Det finns många skäl att glädjas åt att kapitalinkomsterna har blivit högre än krisåret 1995. Och att skatten på dem ger ett positivt bidrag till statsfinanserna i stället för tvärtom.

Mest intressant i diagrammet här ovan är den högsta procentens inkomster. Den kan ses som ett exempel på den ökade klyfta som många talar om. Den hundradel som hade högst disponibel inkomst hade i genomsnitt 2,8 miljoner kronor i bruttoinkomst. 77 procent av det kom från kapitalinkomster.

Arbete eller kapital? Skattesystemet borde premiera bådadera

Eftersom arbete är den viktigaste skattebasen är det klokt med ett skattesystem som gör arbete lönsamt. Men en extra intjänad tusenlapp i lön för den med 60 procents marginalskatt innebär 914 kronor till staten i inkomstskatt och när arbetsgivaravgifter räknas med. Den som jobbar får 400.

Är det ett problem? Leif Jakobsson erkände att man inte vet vilka som finns i den översta procenten, att det kan vara människor som har gjort sitt livs affär och kanske hamnar där en enda gång. I Skatteverkets statistik kan man se att nettovinsterna på sålda bostäder plus återförda uppskov 2016 var 145 miljarder kronor (ett genomsnitt på cirka 632 000 kronor per person som deklarerat sådan inkomst).

De kraftigt ökade bostadspriserna är en effekt av vad politiker och myndigheter har gjort eller underlåtit att göra. Om det har ökat klyftorna är det inte de boendes fel. De flesta som säljer en bostad köper en ny och blir knappast rikare av det; däremot betalar de skatt på prisuppgången.

Försäljning av aktier, fonder och andelar i fåmansföretag gav avsevärt lägre vinster än bostadsaffärerna, 65 miljarder kronor. Både när det gäller företag och bostäder kan det vara människor som har gjort sitt livs största affär.

Två slutsatser borde ändå gå att dra:

1. Höga marginalskatter träffar inte de högsta inkomsterna.
2. Det är mycket bättre för alla att företag generar vinster och utdelningar än att de går med förlust. Och det är utmärkt att vinster och utdelningar beskattas hos ägare i Sverige. Det var inte lika givet 1995 när Sverige fortfarande hade både förmögenhetsskatt och arvsskatt.

När Ikeas grundare Ingvar Kamprad avled i januari 2018, 91 år gammal, uttryckte många politiker väl-förtjänt uppskattning av en unik entreprenör som spridit Sverige bilden över världen. Statsminister Stefan Löfven framhöll att han ”gjort heminredning tillgänglig för de många människorna, inte bara ett fåtal”. Att Sverige hade skatteregler som gjorde att Ingvar Kamprad inte kunde bygga detta fantastiska företag utan att lämna Sverige nämnde han inte.

Hur många möjliga framgångsföretag Sverige missade när ägarbeskattningen var som hårdast får vi aldrig veta. Vem ser till att ingen av dagens och

morgondagens unika entreprenörsämnen tvingas lämna landet för att deras företag ska kunna växa?

Spänningen har ökat

Tre gånger högre inkomstskatt än utdelningsskatt, 60 procent mot 20 procent, är en stor skillnad, även om bolagsskatt måste betalas innan man tar ut utdelning. Så stora spänningar i ett skattesystem är inte hållbart. Allt som ökar drivkrafterna till skatteplanering är skadligt för att det snedvrider beslut – ofta till nackdel både för samhället och för den som skatteplanerar. Om regeringen hade tagit frågan på allvar skulle den inte ha ökat de redan höga marginalsatserna med 3 procentenheter 2016. Det ökade spänningen i stället för att minska den.

Med stora skillnader i beskattning växer gränslandet mellan arbete och kapital. Och därmed också rättsosäkerheten. Om Skatteverket anser att en kapitalinkomst är en arbetsinkomst kan skillnaden bli dramatisk. Ett av flera exempel är hanteringen av det som kallas *carried interest*. Riskkapitalfonder bidrar, förenklat uttryckt, till att företag blir effektivare och våra pensioner högre. Både allmänna och privata pensionsfonder investerar gärna i riskkapitalfonder eftersom dessa utlovar hög garanterad avkastning. Om avkastningen i fonden blir ännu högre delas den ojämnt; personer i rådgivningsbolagen, som själva har investerat i fonden, får en större del än vad deras kapital motsvarar, en företeelse som fått benämningen *carried interest*. Skatteverket började taxera dessa mycket stora belopp som lön i stället för utdelning och sedan har frågan manglats vidare i förvaltningsdomstolarna med nästan ett decennium av osäkerhet som en av följderna.

Det finns länder som har skapat ett särskilt inkomstslag för denna typ av inkomst. Det hade Sverige också kunnat göra. Skatteregler ska bestämmas genom demokratiska riksdagsbeslut och inte av Skatteverket eller domstolar. Det handlar både om demokrati och om rättssäkerhet, viktigt för all företagsamhet. Finns det inte rättssäkerhet för riskkapitalister och andra som tjänar mycket pengar finns det inte för oss andra heller.

Vill man minska spänningen finns det i princip två sätt: att sänka de högsta skatterna på arbete eller höja skatten på kapital. De flesta förslag handlar om att höja skatten på kapital. Det är märkligt.

Kapitalinkomstskatterna har gjorts mer konkurrenskraftiga. Skatten på arbetsinkomster har gjorts mindre konkurrenskraftig. Vill man ha ökade skatteintäkter bör man ändra den skattesats som gör mest skada. De skadligaste skatterna på kapital har tagits bort. Den skadligaste på arbete finns kvar och har höjts – den höga marginals-katten.

Sänkt marginals-katt medför högre nettoinkomster för höginkomsttagare, vilket brukar skrämna politiker. Men det är också en nyckel till andra förändringar, till exempel av bostadsbeskattningen. Dyra bostäder och höga ränteutgifter hittar man oftast hos personer som har höga marginals-katter.

Hög marginals-katt, 50 procent, var också vad som ledde fram till det som kom att kallas 3:12-reglerna. Hårda regler skulle hindra människor från att minska skatten genom att "sätta sig på bolag". Resultatet blev en entreprenörsskatt som drabbade många vanliga företagare hårt och därför har ändrats flera gånger i klart företagsvänligare riktning. Samtidigt har generösa schablonregler i kombination med 20 procents skatt gjort det förmånligt för konsulter av olika slag att arbeta i eget aktiebolag, alltså det som från början skulle undvikas.

Skatten på utdelning och reavinst varierar från 20 procent till högsta marginals-katten på arbete. Vilken skatt det blir beror bland annat på hur ägar-bilden i företaget ser ut, hur många anställda företaget har och hur hög lön ägaren tar ut. Gör man fel blir det dyrt.

Kvar finns också krångliga och kontraproduktiva regler som till exempel hindrar den som säljer sitt företag från att starta ett nytt inom fem år och ger högre skatt för den som säljer till en anhörig än till en utomstående.

En del förbättringsförslag fanns med i det förslag som regeringen drog tillbaka sedan det visat sig att oppositionen inte accepterade att slutsumman blev höjd skatt på företagande.

Om de som drev igenom skattereformen för 30 år sedan hade vågat låta kommunalskatten vara den enda inkomstskatten på arbete hade inga 3:12-regler behövt uppfinnas.

Betyder det att man kan slopa 3:12-reglerna, detta krångliga regelverk, om den statliga inkomstskatten tas bort nu? Skillnaden mellan summan av inkomstskatt och arbetsgivaravgifter gentemot den av bolagsskatt och utdelningsskatt skulle inte försvinna helt men den skulle bli avsevärt mindre. Man bör också väga in att det är förenat med risker och administration att driva bolag och att det finns andra fördelar med att vara anställd.

Eller – behövs det en särskild entreprenörsskatt, inte för att hämma utan för att stimulera? Insikten har ökat om värdet av entreprenörer, aktiva ägare av kött och blod. Gaseller, företag som växer snabbt och organiskt och går med vinst år efter år, är de verkliga jobbskaparna. De drivs av människor med idéer och engagemang. Kanske är det dags att utforma beskattningen efter vad som är bra för dem.

Slutord

Det här kapitlet handlar i grunden om hur Sverige ska få ihop den skatt och de arbetade timmar som krävs för att klara välfärden när andelen unga och gamla ökar och färre måste klara att försörja fler.

En sådan ekvation löser man inte med skatter som får människor att prestera mindre än de skulle kunna. Det behövs ett skattesystem som uppmuntrar alla att arbeta.

Ett bra skattesystem måste vara solidariskt också mot dem som betalar mest skatt. Det måste vara rättssäkert och förutsägbart. Skatter som kostar mer att ta ut än vad de ger till statskassan är inte solidariska mot någon.

Det är hög tid att skattesystemet uppmuntrar det som skapar välstånd och betalar välfärd: entreprenörskap, investeringar, arbetade timmar, utbildning och kompetens.

Både arbete och kapital.

Noter

1 Till exempel Birch Sörensen, 2010.

2 För den som inte har fyllt 66 år vid beskattningsårets ingång. Äldre har högre grundavdrag.

Litteratur

Birch Sörensen, Peter, 2010, *Swedish tax policy : recent trends and future challenges* (isbn 978-91-38-23398-6, 365 s). Stockholm : Ministry of Finance/Regeringskansliet (ESO-rapport 2010:4).